

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság

2.Bhar.337/2015/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a 2016. év február hó 2. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A pénzmosás vétsége miatt **az I.r.vádlott** és társa ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2015. év október hó 8. napján kelt 31.Bf.V.5502/2015/5. számú végzését **helybenhagyja.**

A harmadfokú eljárásban felmerült 10.880.- (tízezer-nyolcszáznyolcvan) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Pesti Központi Kerületi Bíróság 2014. november hó 18. napján kihirdetett 20.B.V.30566/2013/42-I. számú ítéletével bűnösnek mondta ki a **II.r.vádlottat** pénzmosás vétségében (2012. évi C. törvény 400.§ (1) bekezdés b) pont) és ezért őt 200 nap tétel pénzbüntetésre ítélte, az egy napi tétel összegét 1000.- forintban megállapítva, továbbá 9.000.000.- forint erejéig vagyonelkobzást rendelt el vele szemben. A kerületi bíróság rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról valamint a bűnügyi költség viseléséről is.

Az elsőfokú ítélet ellen a fellebbezésre nyitva álló 3 napi határidőn belül a **II.r.vádlott** felmentésért jelentett be fellebbezést.

A másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék 2015. október hó 8. napján kihirdetett 31.Bf.V.5502/2015/5. számú végzésével az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte és a pénzmosás vétsége miatti eljárást megszüntette.

A kézbesítés útján közölt másodfokú végzés ellen az ügyész a törvényes határidőn belül másodfellebbezést jelentett be a megszüntető rendelkezés ellen a II.r. vádlott terhére a másodfokú végzés hatályon kívül helyezése és az eljárás megismétlése céljából. A perorvoslati nyilatkozatában az ügyész vitatta, hogy az elévülés 2012. szeptember hó 30. napján bekövetkezett volna. Érvelése szerint a 2009. október 1-jétől 2012. október 8-ig terjedő időszakban 2010. március 16-án a nyomozó hatóság a bűncselekmény büntethetőségének elévülését félbeszakító eljárási cselekményt fogatosított, amikor a litván ügyészségnek jogsegély kérelmet küldött. A Fővárosi Főügyészség érvelése szerint a jogsegély kérelemben **tanú1-nek**, mint tanúnak feltett 7. kérdés **a II.r.vádlott** szerepének tisztázását célozta. A Főügyészség arra hivatkozott, hogy a tanúnak az átutaláshoz kapcsolódó cselekménnyel kapcsolatban kellett válaszolnia, ezért a 2010. március 16-án kelt jogsegélykérelem - szemben a másodfokú bíróság végzésének indokolásában foglaltakkal - alkalmas volt az elévülés félbeszakítására.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.1205/2015/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosítva, a másodfokú határozat megváltoztatása végett tartotta fenn. Álláspontja szerint a megelőző eljárások során eljáró bíróságok a perrendi szabályokat maradéktalanul betartották. Az elsőfokú bíróság a tényállást minden szükséges és lehetséges bizonyítékot beszerezve helyesen állapította meg. A tényállásból okszerű következtetést vont le a kerületi bíróság a vádlott bűnösségére, csupán abban tévedett, hogy a jogi minősítés meghatározásakor és a büntetés kiszabásakor nem az elkövetéskori anyagi jogszabályokat alkalmazta. A fellebbviteli főügyészség érvei szerint ezzel szemben a másodfokú bíróság helytelenül jutott arra a következtetésre, hogy a vád tárgyává tett bűncselekmény már a nyomozati szakban elévült. A másodfokú bíróság téves álláspontjával szemben az ügyészi fellebbezés írásbeli indokolásában kifejtett érveket mindenben osztotta, annak megismétlésétől eltekintett. Mindezekre tekintettel a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a „Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság végzését változtassa meg akként, hogy az elsőfokú ítéletet hagyja helyben azzal, hogy a cselekmény jogi minősítésében az elkövetéskori anyagi jogszabályt tüntesse fel”.

A harmadfokú nyilvános ülésen az ügyész az átiratban írtakat fenntartotta. Álláspontja szerint az elévülés kérdése anyagi jogi kérdés, jogkérdésben van csak különbség az első- és másodfokú bíróság értelmezése között. Ez a probléma pedig a harmadfokú eljárásban a határozat megváltoztatásával orvosolható. Előadta, hogy a kibocsátott jogsegélykérelem miatt az elévülés nem következett be, ugyanakkor utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás számítási hibát is tartalmaz az átutalás végösszege helyesen 8.954.560.- forint. Hangsúlyozta, tartalmilag az elsőfokú bíróság ítéletével azonos döntés meghozatala indokolt, annak tényállása, a cselekmény jogi minősítése az alkalmazott jog megválasztása helytálló.

A II.r.vádlott védője a harmadfokú nyilvános ülésen a másodfellebbezéssel támadott másodfokú végzés helybenhagyására tett indítványt utalva arra, hogy a másodfokú döntés helytálló, annak indokai törvényesek, az elévülés bekövetkezett.

A II.r.vádlott a harmadfokú nyilvános ülésen az utolsó szó jogán nem kívánt nyilatkozatot tenni.

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a Be.386.§ (1) bekezdés c) pontjának II. fordulatra figyelemmel megállapította, hogy megnyílt a harmadfokú bírósági eljárás törvényi lehetősége,

továbbá a fenti törvényhely (3) bekezdése alapján a másodfokú bíróság ügydöntő határozatával szemben előterjesztett ügyészi fellebbezés perjogilag megengedett, joghatályos.

Az ügyészi másodfellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a Be.387.§ (1) bekezdése alapján vizsgálta felül a megtámadott másodfokú ügydöntő végzést, és az azt megelőző első és másodfokú bírósági eljárást. Ennek során megállapította, hogy a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság törvényesen rendelkezett az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezéséről és a pénzmosás vétsége (1978. évi IV. törvény 303/A.§ (1) bekezdés b) pont) miatti eljárás megszüntetéséről, azonban az indokolása részben kiegészítésre, részben helyesbítésre szorul a később kifejtettek szerint.

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és a harmadfokú nyilvános ülésen elhangzott nyilatkozatában foglaltakra figyelemmel - a másodfellebbezés lehetséges perjogi irányai tekintetében - az alábbiakat kívánja rögzíteni.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség harmadfokú nyilvános ülésen fenntartott, átiratában foglalt indítványában azt kérte, hogy a másodfellebbezés alapján a harmadfokú bíróság „a másodfokú végzést változtassa meg akként, hogy az elsőfokú ítéletet hagyja helyben”.

A fellebbviteli főügyészség által indítványozottakkal szemben a harmadfokú bíróság rámutat arra, hogy az indítványban foglaltak még a másodfellebbezés alapossága esetén sem lettek volna perjogilag teljesíthetőek. A Be.387.§ (1) és a Be. 398.§ (1) és (2) bekezdése alapján ugyanis a harmadfokú bíróság a másodfellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet amennyiben megváltoztatja, akkor maga hoz a törvénynek megfelelő határozatot.

Szemben a fellebbviteli főügyészség indítványában foglaltakkal a harmadfokú bíróság már „nem térhet vissza” az elsőfokú ítéletre, azt a harmadfokú bíróság nem hagyhatja helyben és nem is változtathatja meg, *mivel a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet bírálja felül*. Ehhez képest jelen ügyben kiemelendő, hogy a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság - döntése jellegéből fakadóan - nem vonta a másodfokú felülbírálat körébe az elsőfokú bíróság ténymegállapító tevékenységét. A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet tényállásának felülbírálatát - helyes perrendi logikát követve - el sem végezte, mivel egy eljárásjogi természetű, anyagi jogi előkérdés (bűncselekmény büntethetőségének elévülése) vizsgálatánál megrekedt a felülbírálata és miután az elévülés bekövetkezését állapította meg, a felülbírálat további folytatását - helyesen - nem végezte el. Ezen eljárásjogi helyzetre figyelemmel *a harmadfokú felülbírálat körében nincs irányadó tényállás*, ami a felülbírálat körébe lenne vonható.

Szemben a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványával, amely a **II.r.vádlott harmadfokú eljárásban történő elítélését célozta** - a tényállást meg nem állapító, az elsőfokú ítéleti tényállás felülbírálatát el nem végző, a másodfokú eljárásban az ítélet hatályon kívül helyezéséről és - az eljárás megszüntetéséről rendelkező másodfokú bírósági ügydöntő határozattal szemben, ez perjogilag kizárt.

Mindezekre figyelemmel a másodfellebbezés alapossága esetén - eljárásjogilag - a Fővárosi Főügyészség másodfellebbezésében szereplő indítványnak megfelelő határozat lett volna csak hozható, azaz a Be.398.§ (1) bekezdés utolsó mondatrészére, valamint a Be.399.§ (5) bekezdésére figyelemmel *a másodfokú végzés hatályon kívül helyezése mellett a másodfokú eljárást megismétlésére lett volna a másodfokú bíróság kötelezhető*.

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság törvényesen járt el, amikor a Be.373.§ (1) bekezdés I. a) pontjának II. fordulata alapján a kerületi bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és a pénzmosás vétsége (1978. évi IV. törvény 303/A.§ (1) bekezdés b) pont) miatti eljárást az 1978. évi IV. törvény 33.§ (1) bekezdés b) pontjában írt elévülés okából megszüntette. Helyesen járt el a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság, amikor a Btk.2.§ (1) bekezdésében meghatározott fő szabályt alkalmazva, a cselekmény elkövetésekor hatályban lévő büntető törvény szerint bírálta el a bűncselekményt, mivel az elbíráláskor hatályos Btk. büntethetőség elévülésére vonatkozó rendelkezései szerint az elévülés még nem következett volna be (Btk.26.§ (1) bekezdés).

A másodfokú bíróság végzésének indokolásában helyesen utalt a bűncselekmény büntethetőségének elévülése, a félbeszakításra alkalmas hatósági aktusok körében kialakult bírói gyakorlatra, azonban az elévülés időpontját az alábbiak szerint tévesen állapította meg.

A rendelkezésre álló nyomozati iratok alapján rögzíthető, hogy a **II.r.vádlott** által megvalósított utolsó részcsselekmény 2006. február hó 23. napjára esik (nyomozat irat 563. oldal).

2006. február 23. és 2009. február 22. napja között a vád tárgyává tett bűncselekmény büntethetőségének elévülési idején belül a nyomozó hatóság *nem* foganatosított olyan eljárási cselekményt, amely az elévülési idő félbeszakítására lett volna alkalmas.

Szemben a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság határozatának indokolásában foglaltakkal a 2008. november 10. napján kelt banki megkeresés (nyomozati irat 533. oldal) *még nem irányult II.r.vádlott későbbi II.r. vádlottal szemben, mivel nem a később vád tárgyává tett 9.000.000 forinthez kapcsolódó bűnkapcsolati forma (pénzmosás), felderítését célozta, hanem tartalma szerint a I.r.vádlott elleni büntetőeljáráshoz volt szükséges a megkeresés.*

Mindezekre figyelemmel a nyomozó hatóság fenti eljárási cselekménye az 1978. évi IV. törvény 35.§ (1) bekezdésében foglalt - az elévülés félbeszakítását eredményező - kritériumoknak *nem* volt megfeleltethető.

A **II.r.vádlottal** szemben a nyomozás során sem elévülési időn belül, sem azon kívül nyomozást elrendelő határozat nem született.

A teljes nyomozati irat áttekintését követően a harmadfokú bíróság megállapította, hogy az elévülés félbeszakítására alkalmas első eljárási cselekmény, amely a **II.r.vádlott** büntethetősége elévülésének félbeszakítását *eredményezte volna*, a 2009. április 23. napján **II.r.vádlott** tanúkénti kihallgatása (nyom.ir. 755.o.) *lehetett volna*. Ez az eljárási cselekmény a később pénzmosás vétségével megvádolt terhelt büntetőjogi felelősségének tisztázását is célozta, ténybeli alapja azonos a vád tárgyává tett cselekmény tényalapjával (tárgyi feltétel) és a később vádlotti pozícióba került személy utóbb vád tárgyává tett tények megvalósításában játszott szerepének tisztázására irányult (személyi feltétel) még akkor is, ha a **II.r.vádlott** ekkor még nem volt gyanúsítottai pozícióban (BH.2012.278, BH 2014.69). Erre az érdemi eljárási cselekményre azonban már a 2009. február 22. napján bekövetkezett *elévülési időn túl került sor*, ezért az elévülési idő már nem szakadhatott meg.

A Fővárosi Ítéletábrla mint harmadfokú bíróság csak utal arra, hogy a 2006. február 23-a és 2009. február 22. napja közötti időszakban 2008. november 17. napján az **I.r.vádlottat** ismételtén kihallgatták gyanúsítottként (nyomozati irat 799. oldal), azonban ez a vádban az ő terhére rótt csalás bűncselekményével és *nem a II.r.vádlott, későbbi II.r. vádlott vádban írt cselekvőségével volt összefüggésben*. Erre figyelemmel a fenti eljárási cselekmény értelemszerűen nem volt alkalmas az elévülési idő félbeszakítására a **II.r.vádlottal** szemben.

Az ügyész másodfellebbezésében írt érvei a fentiekre figyelemmel okafogyottá váltak, mivel az ügyészség által hivatkozott jogsegélykérelem 2010. március 16. napján kelt (nyomozati irat 859. oldal), ezért szintén *elévülési időn túl került kiadásra.*

A Fővárosi Ítéltábla csupán megjegyzi, hogy az ügyészség által hivatkozott jogsegélykérelem 7. kérdésében valóban az **cég1.** részére átutalt 9.000.000 forinttal kapcsolatban kívánták kérdezni **tanú1-t**, *azonban a jogsegélykérelem eredményre e tekintetben nem vezetett, mivel a 2010. október 14-én Litvániában foganatosított kihallgatás során **tanú1** a 7. kérdést ténylegesen fel sem tették és a 9.000.000 forint átutalásával kapcsolatban a tanú önként sem tett nyilatkozatot (nyomozati irat 909-911. oldal).* Erre figyelemmel amennyiben a **II.r.vádlott** terhére rótt bűncselekmény büntethetőségének az elévülése 2009. február 22. napján még nem következett volna be, *az ügyészség által felvetett jogsegélykérelem akkor sem lett volna alkalmas a **II.r.vádlott** terhére rótt bűncselekmény miatti büntethetősége elévülésének a megszakítására.*

A fentiekre figyelemmel a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság határozatának indokolásával szemben a bűncselekmény büntethetőségének elévülése nem 2012. szeptember 30., hanem 2009. február 22. napján bekövetkezett.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság végzését a Be.397.§-a alapján - az indokolás részbeni helyesbítése és kiegészítése mellett - helybenhagyta.

A harmadfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be.385.§, 381.§ (1) és a 339.§ (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2016. év február hó 2. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Ujvári Ákos sk.
előadó bíró

Dr. Révész Tamásné sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 31.Bf.V.5502/2015/5. számú végzése a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 2.Bhar.337/2015/5. számú végzésében foglaltakra figyelemmel 2016. február hó 2. napján jogerős.

Budapest, 2016. február hó 2. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
tisztviselő